Ірина Лазаренко

ОСОБЛИВОСТІ БАТЬКІВСЬКО-ДИТЯЧИХ СТОСУНКІВ У СІМ'ЯХ ДЕ ВИХОВУЄТЬСЯ ДИТИНА З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ

Сучасний етап розвитку спеціальної освіти характеризується пошуком нових ефективних шляхів соціальної адаптації дітей, що страждають фізичними й психічними недоліками.. Вивчаючи вплив несприятливих тенденцій, що погіршують умови розвитку і виховання дітей, характерних для нашого часу, їх найчастіше пов'язують з дисгармонією сімейних відносин і порушеннями в системі сімейного виховання (В. Григоренко [1], А. Капська [2], О. Карабанова [3], С. Миронова [4] та ін.). Необхідність у вирішенні багатьох психологічних проблем дитинства створює підстави для практичної і теоретичної підготовки фахівців, здатних вирішувати проблеми батьківсько-дитячих відносин та організувати психолого-педагогічну підтримку батьків дітей з особливими освітніми потребами. Поява страхів у батьків, відсутність уявлень про наявність зв'язку між всією системою внутрішньосімейних стосунків як в батьківському, так і в подружньому аспектах часто є причиною звернення за консультацією до фахівця. Як правило, цей факт знаходить відображення безпосередньо в скаргах батьків на труднощі в поведінці дітей з особливими освітніми потребами.

Переживання й усвідомлення батьками своєї актуальної внутрішньо-сімейної ситуації пронизує всі структури сімейних взаємовідносин: емоційну, когнітивну і поведінкову. У сфері емоційного реагування в дорослих на перший план виступають явища психічної напруженості, підвищеної тривожності і емоційний дискомфорт. У когнітивній сфері найбільш виразно проявляється усвідомлення своєї сімейної ситуації в цілому як неблагополучної, іноді як фатально невдалої. У поведінкової сфері батьки активно налаштовані на пошук допомоги, спочатку вони намагаються щось змінити самостійно, а в подальшому приходять до стійкого відчуття, що вони потребують зовнішньої допомоги.

Аналіз стану сімей на перших етапах звернення до фахівця-консультанта дозволяє визначити стани, пережиті дітьми, і сімейні кризи, пережиті батьками.

Вивчення порушень батьківсько-дитячих відносин, має проходити послідовно, шляхом «нанизування» таких етапів:

1) аналіз інформації, отриманої в первинній бесіді з батьками, а також наявних відомостей від лікарів, педагогів або інших зацікавлених у дитині осіб;
2) бесіда з батьками, спрямована на отримання відомостей про попередні етапи розвитку дитини, її здоров'я, сімейні відносини і обставини соціально-побутового плану;
3) відомості про стан здоров'я (на момент обстеження);

4) спостереження за батьківсько-дитячими відносинами під час консультування;
5) експериментально-психологічне обстеження – сукупний аналіз усіх отриманих матеріалів.

Важливим доповненням до вивчення порушень батьківсько-дитячих відносин служать аналіз продуктів діяльності дитини (малюнки, вироби, предмети захоплень), а також результати вивчення особистостей батьків.

Відповідно до загальної схеми психологічного консультування отримані відомості групуються в чотири розділи:

1. Інформація про історію розвитку дитини та стан її здоров'я.
2. Відомості про особливості соціальної обстановки, у якій зростає дитина (сім'я, колектив однолітків у дитячому садку, школі або інших відвідуваних установах).
3. Особливості поведінки батьків і дитини безпосередньо в період консультування і в сім'ї.
4. Диференційована характеристика розвитку пізнавальної, емоційно-особистісної сфер батьків і дитини.

На основі отриманої інформації консультант повинен дати загальну оцінку рівня розвитку дитини з особливими освітніми потребами, описати суть труднощів батьківсько-дитячих відносин, оцінивши ступінь їх глибини, виокремити чинники, пов'язані з появою зазначених труднощів, визначити сфери впливу на усунення або ослаблення гостроти проблеми.

Отже, при всьому різноманітті форм психолого-педагогічної підтримки батьків, фахівцеві-консультанту необхідно оперувати такими принципами: систематичність проведення; цільове планування заходів; тематичний зв'язок з батьківськими запитами; орієнтація на кінцеву мету; врахування соціально-психологічних установок батьків.

Список використаних джерел

1. Григоренко В. Г. Співпраця батьків дитини, яка має порушення слухової функції, із педагогами навчально-виховного закладу. *Інклюзивна освіта для дітей з особливими освітніми потребами: стан упровадження в Черкаській області* / уклад. І. М. Литвин. Черкаси, 2016. С. 54–60.
2. Капська А. Й., Пеша І. В. Соціальний супровід різних категорій сімей та дітей: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2012. 232 с.
3. Карабанова О. А. Психология семейных отношений: учебн. пособие. Самара: СИОКПП, 2001. 122 с.
4. Миронова С. П. Робота фахівців з сім'ями, які виховують дітей з особливими освітніми потребами. *Актуальні питання корекційної освіти. Серія: Педагогічні науки.* 2017. Вип. 9. URL: http://aqce.com.ua/download/publications/294/177.docx (дата звернення: 08.09.2018).
5. Таланов В. Л., Малкина-Пых И. Г. Справочник практического психолога. СПб.: Сова; М.: ЭКСМО, 2004. 528 с.